

- Sargantanes del Rom

Duració: Dues setmanes

Distància recorreguda: milles

Palamós – Eivissa – Formentera – Eivissa – Tagomago – Cabrera – Mallorca – Menorca – Palamós.

SINOPSI

Tot va començar en un saló nàutic...

Un any imaginant i 15 dies somiant...

Aquest diari és el resum d'unes vacances, un grapat d'experiències... nou somnis i il·lusions fets realitat, a la mar. Una experiència inoblidable per a un viatge ple d'aventures.

Aquest és el Diari de Ruta d'una tripulació amb quelcom en comú: les ganes de compartir les seves vacances amb la màgia de navegar.

Tot el que es narra és real i, el que no es narra, és per a no ferir la sensibilitat de Sant Quim de Cabrera i Palamós i per a salvar del naufragi la reputació del nostre capità.

BENVINGUTS A L'EXPEDICIÓ SARGANTANES DEL ROM

Illes Balears

Dijous, 10 de juliol de 2003.

Sabadell.

A principis de Juliol ens trobem a Sabadell; som en Carles i la Teresa, la Marta A., en David, la Gemma, la Montse, en Josep, la Marta C. i l'Igor (que s'ha quedat l'últim de la llista per arribar tard!).

El capità, l'Igor, ens porta la Carta de Navegació per tal de decidir la ruta, encara que tots sabem que l'acabarem modificant.

La Montse ens dóna una mala notícia: no podrà venir per històries laborals. Ostres! Tenim la baixa del Toni que l'hem substituït pel David i, ara, la de la Montse. Decidim, finalment, no substituir-la per ningú, anar més amples i pagar una mica més. Però ens queda la possible baixa de la Belén, que no ha pogut venir a la trobada.

El sopar va de conya i quedem per trobar-nos per santa Marta a casa de la Marta A. i, així, posar-nos d'acord amb el tema dels queviures i fer una conscienciació d'espai.

Ens posem d'acord, també, amb les condicions per tal que el viatge sigui un èxit: la Teresa vol anar al Cafè del Mar “bufi el vent que bufi”; la Marta A. vol anar de marxa a Eivissa; la Gemma vol veure dofins (i posa a l'Igor amb el compromís de dir-li el percentatge de possibilitats que hi ha de veure'n); la Marta C. vol anar a muntar a cavall a Menorca; en Carles vol pescar una tonyina de 48kg; ...

Amb el què tots estem d'acord, menys l'afectat, és que si l'Igor ens para la nevera el passarem per la quilla!!! Estem tots, tots, tots d'acord amb la Caldereta que soparem a Fornells.

29 de juliol de 2003.

Castellar del Vallès.

Part de la tripulació es troba a casa la Marta A. i, finalment, la Belén no vindrà. Avui coneixerem a l'últim tripulant de “l'Expedició Sargantanes del Rom”.

És en Guillermo i sabem d'ell que té 33 anys, està casat, que té una nena i que és de Logronyo.

Ens ha trucat a través del Quim al qual li vam fer arribar un SOS: “ens falta un tripulant!!!” i com que creiem que és un tio amb criteri (menys en escollir homes guapos) estem tranquils.

En Guillermo és un xaval molt maco i, a sobre, ens portarà el vi. Per cert, és representant de pesca i, tot i que ell diu que no li agrada pescar, portarà estris.

Ja hi som!!! Fem la llista de la compra i s'acaba a la piscina i bevent cava (comencem bé!)

Ja ens queda poc.

Dimarts, 5 d'agost de 2003.

Sabadell i Sant Quirze del Vallès.

Avui és el dia de les compres (totes les que no caduquen).

En un principi queden la Marta A., la Tresinyo i la Marta C. però, aquesta, té febre i mal de queixal, així que acaba pringant en Carles.

Auxiliiii!!! Quan expliquen el què han comprat!!! Només una dada: 8 ampolles de rom.... Es maquina una teoria.... si enfonsem el veler serà per sobreprès d'alcohol.

Setmana de l'11 al 16 d'agost de 2003.

Sabadell – Rosamar.

Durant aquesta setmana s'intenta localitzar al patró (aquest xaval serio que està amenaçat de mort si para la nevera). Però res de res; està desaparegut.

S'aprofita per a fer viatges de queviures cap a Rosamar.

[▲ tornar a dalt](#)

Diumenge, 17 d'agost de 2003.

Rosamar – Palamós.

Ens trobem a Rosamar en Josep, en David, la Gemma, la Marta C. i en Guille que ens arriba amb el mòbil espatllat: serà que vol estar desconnectat?? Noooooo, que està molt amoïnat perquè no sap si podrà parlar amb la seva “Almudenos” .

Estem tots pendents de la trucada d'en Quim per dir-nos que podem embarcar; la trucada està prevista sobre les 22.00h. per embarcar sobre les 24.00h.

Oh, sorpresa!!!! Trucada de l'Igor! No se l'ha empassat el mar!!! Continuem tenint patró, només havia tingut algun problema amb el mòbil. Quedem amb ell pel dia 18 a les 8.00h. en punt.

Parlem amb en Carles, la Teresa i la Marta A.: ells també embarcaran a les 8.00h.

En Quim ens truca per dir-nos que, a les 21.00h. ja podem embarcar; estem encantats!

Embarquem, al Port de Palamós, prop de les 21.00h. A bord, en Guille, en Josep, en David, la Marta C. i la Gemma.

Després de deliberar hores i hores la col·locació dels queviures i de les grans quantitats d'alcohol:

- 8 de Rom.
- 2 de Ginebra.
- 1 de Ratafia.
- 1 Fra Angelico.
- 2 de Cava.

- 1 de Martini.
- 48 llaunes de cervesa.
- 24 ampolles de vi, etc.

Aconsegum no deixar res a terra.

En Quim dóna les últimes explicacions, ens dóna el motor del xinxorro i demana els DNI's i telèfons de tothom per si ens morim, poder donar parte de la tripulació; bons auguris, sense dubte!!!

Abans de marxar en Quim ens pregunta per l'Igor i ens comenta que, sobre les 8h. ens vindrà a acomiadar, perquè, com que l'Igor és un xaval puntual, segur que marxarem a l'hora prevista (santa innocència!!!).

Després de suar la cansalada amb la col·locació del “material”, sopem macarrons de la tieta i anem a dormir.

COMENÇA L'AVENTURA!!

BENVINGUTS A L'EXPEDICIÓ SARGANTANES DEL ROM, para Guille, LAGARTIJA DEL RON Y DEL GIN-TONIC.

P.D.: El vi d'en Guille (Rioja Añares 1999) és collonut!

Dilluns, 18 d'agost de 2003.

Palamós – Travessa.

Tot i que l'Igor ens va dir que sortiria de Barcelona a les 6h. tots sabem que no salparem de port fins a les 10h. del matí.

A les 8h. arriben la Marta A., la Teresa i en Carles: porten més queviures i més begudes!

Es col·loca el material, maletes i similars i tothom s'apassiona amb el material de pesca que portem, ben segur que agafarem alguna tonyina, o no!

Són les 9h. i l'Igor encara no ha aparegut; les ganes de marxar apreten.

El capità treu el cap cap a les 9.30h. i ens arriba malalt, cansat i de mal humor (anem apanyats, menys mal que el rom ho cura tot!).

Sortim de Port de Palamós a les 10h. i ens fem la primera foto de grup: Atalanteeeeeeeeee!!!!

Rumb: Eivissa.

Vent: 0.

Estat de la mar: Plana.

Costegem fins a Sant Feliu on la germana de la Marta A. ens fa una foto.

Es fixa el rumb a 210° , aproximadament.

Es treu l'artilleria pesada: l'arsenal de pesca! Al poc temps una Soriano ens trenca els fils i hem de tornar a començar: la il·lusió no decau.

Comencem a anotar a la carta de navegació la situació:

12.25h. Latitud: $41^\circ 38'$, Longitud: $2^\circ 56'$. Estem a l'alçada de Malgrat de Mar.

15.20h. Latitud: $41^\circ 23'$, Longitud: $2^\circ 49'$. Estem entre Badalona i Barcelona i, evidentment, ja fa molt que no vèiem terra.

15.30h. Latitud: $41^\circ 19'$, Longitud: $2^\circ 46'$. Estem a l'alçada del Prat de Llobregat i ens apreta la gana. Per dinar tenim macarrons i llibrets de llom, obrim ampolles de vi i ens n'adonem que, tot i portar dos abstemis a la tripulació, ens en faltará.

20.18h. Latitud: 41° , Longitud: $2^\circ 33'$. Estem a l'alçada de l'Hospitalet de l'Infant i, encara, no hem pescat la tonyina.

Decidim banyar-nos però, abans de tirar-nos, enganxem els dos curris amb l'hèlix de l'Atalante. L'Igor i en Carles solucionen la situació sense massa dificultat. En Carles està emocionat i fot la calceta del bikini de la Marta C a mar; a partir d'ara farem "baix-less". El patró ha perdut les facultats de recuperar coses a mar; anem apanyats si ens cal fer la maniobra del "hombre al agua". Aprofitem per fer-nos una dutxa i continuem anant a motor, ni tan sols tenim vent aparent.

21.55h. Latitud: $40^\circ 49'$, Longitud: $2^\circ 24'$. Estem a l'alçada de l'Ampolla i ens juguem, a cartes, els torns de neteja i les guàrdies nocturnes:

De les 24.00h. a les 02.00h.: Teresa i Guillermo.

De les 02.00h. a les 04.00h.: Josep i Gemma.

De les 04.00h. a les 06.00h.: David i Marta A.

De les 06.00h. a les 08.00h.: Carles i Marta C.

Les guàrdies no s'han respectat: la calor a baix era poc suportable, per no dir insuportable, i molts hem passat la nit al ras.

Dimarts, 19 d'agost de 2003.

Travessera – Eivissa.

En Guille i la Marta C. a les 00.24h. van començar amb els Gin-Tonic's mentre tothom “dormia” . El Capi que intentava dormir a coberta (potser no se'n fiava) s'hi va sumar. En Guille, gin- tonic va gin- tonic ve va acabar fent totes les guàrdies.

00.34h. Latitud: 40° 34', Longitud: 2° 18'. Estem a l'alçada de les Cases d'Alcanar.

03.50h. Latitud: 40° 17', Longitud: 2° 05'. Estem a l'alçada de Penyíscola – Les Fuentes.

06.15h. Latitud: 40° 0', Longitud: 1° 54'. Estem a l'alçada de Castelló de la Plana o, mirat des de Balears, Ciutadella (Menorca).

07.30h. Latitud: 39° 54', Longitud: 1° 50'. Estem a l'alçada de Borriana i, vist des de Balears, Pollença (Mallorca).

Tota la tripulació ja està desperta, a excepció d'en Guille, que cau rendit.

Durant la nit tots hem al·lucinat amb el planeta Mart que ens acompanyarà, al llarg dels dies, i ens servirà de referència per tal de situar constel·lacions.

09.23h. Latitud: 39° 43', Longitud: 1° 41'. Estem a l'alçada de Vall d'Uixó i d'Inca (vist des de les Balears).

10.37h. Latitud: 39° 38', Longitud: 1° 39'. Estem a l'alçada de Sagunt i de Palma.

11.15h. Latitud: 39° 36', Longitud: 1° 38'. Estem a l'alçada de Puçol i de Sa Dragonera.

Seguim intentant pescar però, de moment, tots els intents han estat infructuosos.

La temperatura del mar ha estat tota la nit de 30°C; moltíssima calor. El dia promet sol aclaparador, poc vent (com tota la nit) i torradera important. La calor apreta, tant, que ens banyem en marxa amb l'aro que ens arrossega i no ens deixa perduts al mig del res, o del tot.

Dinem una amanida de lleties molt refrescant, la Marta A. és una tia amb recursos dins d'una cuina en moviment (bona notícia).

El capi ens continua una mica rondinetes i, després d'una mini enganxada pel tema dels torns de neteja, decidim no respectar-los i posar-hi bona voluntat.

Cap a les 14.00h. divisiem terra i arribem a Binarràs on fondegem i prenem el primer bany a territori comanche. Inflem el xinxi

Balears, tremola! L'expedició Sargantanes del Rom ja és aquí!.

La Tresinyo i la Marta A. volen anar al Cafè del Mar a Sant Antoni Portmany. Així que arribem a Sant Antoni descarreguem a la Marta A., la Tresinyo, en Josep i en David. La resta, busquem lloc per passar la nit. Fem un fondeig perfecte i ens dutxem que, després de la calor, diguem que convé.

Aclariment: Totes les dutxes de l'expedició són fetes a mar, només, la darrera esbandida (alguns dies) és amb aigua dolça.

L'Igor fa de taxi-xinxi i va a buscar al personal que ve torrat. Un dofí que fa llum, un pareo, gorres i dos tangles (que compra en Josep) són les primeres compres consumistes al terreny.

Després de Gin-tonic's, cerveses i roncito, alguns agafen la seva primera “cogorza balear”.

Nom genèric amb el que la “Tripu” anomena a l'Almudena (la dona d'en Guille).

Soriano: Nom genèric que s'utilitza per descriure a una Zodiac.

O es rostia com un pollastre, segons es miri.

Xinxi: Nom genèric amb el que la tripulació anomena l'auxiliar. Xinxorro – xinxi.

Taxi-xinxi: Dit a aquell a qui li toca conduir el xinxorro i fer viatges amb la tripulació.

[▲ tornar a dalt](#)

Dimecres, 20 d'agost de 2003.

Eivissa.

Ens llevem força d'hora i anem a port: s'ha de comprar, posar gasoil i omplir els dipòsits d'aigua, ja que, malgrat les bronques de l'Igor, hem malgastat.

Tots a punt i l'Atalante net marxem cap a Sa Conillera i, concretament, a S'estança de Dins. Fem snorkeling i observem que hi ha poques garotes; tot i que tenim receptes per a cuinar-les (que en Carles va baixar d'internet), en David ens recorda que estan protegides i que serà intransigent i ens farà respectar, durant tot el viatge, a garotes i al què faci falta.

L'Igor ens agafa una estrella de mar preciosa a la que li tirem una foto per, després, tornar-la al seu lloc.

Tots els temors de la Gemma es fan realitat: malauradament, l'àncora no ha quedat ben posada i garregem .

Decidim prendre rumb cap a S'Espalmador.

Tenim la sort que bufa una miqueta de ventet i, en Guille i la Marta C., gaudeixen com a enanos fent escurar una mica a l'Atalante i picant-se amb un veler francès.

No s'ha d'oblidar que ens continuem barallant amb els curris i que, a hores d'ara, no hem pescat res de res (tot i que ja hem perdut uns quants esquers).

Parem a dinar a Cala Port-Roig i ens liem a fer carn a la brasa amb unes barbacoes fantàstiques. El vi d'en Guille fa estralls entre la tripulació: salts mortals enrere, tirar-se de cap i el sal del capità (amb ampolla de rom inclosa). La Marta C. fa el salt de la capitana i fa creure a la tripulació que perd l'ampolla de rom. L'equip de rescat demana les ulleres i el tub per cercar l'ampolla. La Marta C. aprèn que, bromes d'aquestes, li poden costar passar per la quilla.

Les rialles que envaeixen la pau de la cala fa que, els vaixells del costat, visquin una “party-free”.

L'espectacle que vam protagonitzar va ser enregistrat en vídeo pel David.

Camí a S'Espalmador la Marta A. és posseïda per un bon “Karme” important i, situada al balcó de proa feia “calvos” a diversos vaixells que passaven pel nostre costat.

Arribem, a Cala S'Alga, ja ben fosc i guiant-nos pels fars tirem l'àncora i, per segon cop, garregem de nou; hem de buscar un altre lloc. Finalment, deixem l'Atalante ben fondejat.

Com que parats no podem fer el curri, treiem les canyes, els cucs i les poteres per veure si hi ha sort. Res de res.

El parte meteorològic diu que s'acosta castanya però “llamp de re-llamp” va ser el màxim que vam veure de la castanya.

Dijous, 21 d'agost de 2003.

Formentera.

Malgrat que el parte meteorològic no havia arribat a l'emissora , les previsions de l'Igor apuntaven algunes precipitacions. El dia, però, es va aixecar fantàstic.

Després d'esmorzar el primer grup de l'expedició Sargantanes del Rom pren el xinxorro per anar als fangs de S'Estanyol. L'aigua i la sorra de Cala S'Alga ens apassionen: és com el paradís tropical a Balears.

Anem cap els fangs: Carles, Teresa, Marta A., Josep, Guille, David, Marta C. i Gemma. Després de fer caminets varis arribem a S'Estanyol que, segons vam llegir a la guia, és d'aigua sulfurada (o de merda de gavina segons la nostra tripulació). La pudor és consistent.

Malgrat això, ens untem de fang fins al cabell, excepte en Guille i la Marta C. que s'explaien veient el troglodisme de tots els altres.

Quan arribem a la platja prenem un bany molt gratificant, ja que, a mida que el fang s'asseca pica a la pell, això sí, queda una pell molt suau.

El paradís existeix i es diu S'Espalmador.

Les hores passen sense que ens n'adonem i sense voler-ne ser conscients.

Finalment, l'Igor decideix anar als fangs: l'ésser primitiu del que venim era allà!: arrebossant el cos ple de fang entre la sorra, quina passada!.

Després de fer els primitius i relaxar-nos com a reis, tornem al veler amb un convidat: la insolació d'alguns tripulants.

Prenem rumb cap a Cala Saona.

Els artilugis de pesca segueixen essent fantàstics però no hi ha manera d'aconseguir pescar res de res.

En Guillermo parla cada cop més català: i tant!, “coyons”!, cagum la mare de deu de Togores i barbarismes similars. Els intents de fer-se entendre en castellà que en Carles continua fent no arriben a bon port, tot i que són de gran entreteniment per als altres.

Arribem a Cala Saona a l'hora de dinar; és fantàstica: aigües cristal·lines i sorra blanca.

Després de dinar en Carles i l'Igor ens abandonen: van a fer d'exploradors a terra per comprovar la qualitat del xiringuito (com diu en Guillermo: “seguro que vuelven cocidos”).

En Josep i en David dormen i la resta comencem la sessió de baldeiu intensiva: en Carles aquest matí s'ha fotut la cafetera per sobre tres vegades i la banyera està feta un fàstic.

Entre balde i balde en gin-tonic corre per les venes d'algun; recordeu: expedició sargantanes del rom i, pel Guille, Lagartija del Ron y del Gin-Tonic.

Quan tornen els aventurers i amb l'Atalante net, decidim llogar unes motos i fer Formentera, també, des de terra.

Mentre lloguem les motos en Guille, que va molt “cocido”, només té feina a dir que “se va a mear la ginebra”; la Marta A. decideix fer-li un calvo al senyor que ens lloga les motos, val a dir, que el senyor s'ho està passant bomba i ens fa preus especials.

Quatre motos emprenen el camí i, l'Igor, es queda controlant que no garregem i esperant la castanya, que no acaba d'arribar.

De camí cap a la Punta de Sa Mola passem pel poble de Sant Francesc; fem una parada tècnica a Majoral on comprem uns avaloris i, en Guille, pensa amb la seva Almudenos. Ens trobem als Borrell (joiers de Sabadell que venen tots els articles de Majoral). Fetes les compres anem al mirador on ens fem les fotos de rigor i des d'on truquem a l'Igor per tal que reservi taula en algun xiringui de la platja. Si li ve de gust i pot deixar l'Atalante sol, ja que, la castanya continua sense aparèixer.

El sopar fa bona pinta. Anem a continuar la festa a la platja. En Carles, la Marta A. i l'Igor van fins a l'Atalante a buscar provisions.

Per diferents motius hi ha mal rotllo però, passat el mal rollete, l'Igor i la Marta C. tornen a l'Atalante a buscar espelmes, mantes i més drink i tornen a la platja sense haver-se mullat el cul.

De sobte, emprenen una petita guerra on l'Igor queda ferit d'hèlix i la Marta C. acaba vestida a l'aigua. A les 05.00h. de la matinada i, després de grans xerrades els que queden deserten cap a l'Atalante.

Divendres, 22 d'agost de 2003.

Formentera – Eivissa.

Ens llevem a les 8.00h. Una primera expedició agafa les motos per anar al cap de Barberia on hi ha el far on es va rodar “Lucía y el Sexo”. Els altres es queden a l'Atalante i, al cap d'una estona i després d'haver esmorzat, la Marta C. i la Gemma agafen la moto i fan una expedició al cap de Barberia; al arribar a la platja fan canvi de moto per xinxí, ja que, en Carles i en David van cap al far. Un cop a l'Atalante la Gemma es lia a fer macarrons.

En Guillermo continua malatíssim, això d'anar “cocido” des de les 15.00h. fins a les 05.00h. no se li posa gens bé.

La Tresinyo i el Guille van amb el xinxí a buscar al Carles i al David i, de tornada a l'Atalante, perden l'home a l'aigua : l'equip de rescat torna a estar en marxa; l'operació de rescat ha estat un èxit. En Carles surt triomfador. Sort que el capità dorm i no se n'ha adonat de la moguda!!!

Prenem rumb cap a la Platja de Migjorn i fem tot el cap de Barberia per mar.

En Guille té un moment de lucidesa i desbloqueja el rodet del curri . En Carles salta emocionat, comença a recollir el curri cridant que porta un peix gros i en Guille es vol morir de riure (quina putada!!)

Al Guille també li ha quedat clar que això li pot costar “andanadas de hostias ”.

Dinem a la Platja Migjorn, el fondeig: de puta mare (no el fa l'Igor!), el dinar: boníssim,...

De sobte, una italiana ens crida l'atenció per preguntar-nos si el xinxí que hi ha molt lluny i a la deriva és el nostre. L'equip de rescat torna a actuar aquest cop, però, hem comptat amb l'ajut d'en Pachi, un argentí fibrat, que feia estona que l'estava remolcant. Ens arriba amb el xinxí, esgotat i en pilotes. Li deixem una tovallola i li oferim un piscolabis com a mostra de gratitud. Quedem que li enviarem la foto per e-mail. Tots hem après que “con un ballestrinque y un cote no se te escapa ningún bote”.

Prenem rumb cap a Ses Salines que torna a ser Eivissa i és on volem passar-hi la nit. Costegem la Mola de Formentera.

Quina emoció!!! Hem pescat dos peixos que no fan 48Kg. però casi !!! En Carles està eufòric i en Guille li comença a trobar el gust a la pesca; i tot gràcies a un dels nostres patrocinadors: “Artículos de pesca Evia”.

Dissabte, 23 d'agost de 2003.

Eivissa.

La nit ha estat plàcida a Ses Salines. Tants dies d'alcohol i navegació fan estralls a la tripulació i anem a dormir d'hora després de triar la canya i la potera (que en Guille es clava); la pesca, com sempre, sense massa èxit.

Tots comencem a patir per l'Almudenos: entre el dia que es va enfilat a la creueta de la major a pols, l'alcohol i els excessos gastronòmics potser ens el farà pagar per nou!

De bon matí, la Tresinyo, en Carles, en David i l'Igor s'arriben al xiringuito de la platja on compren pa de llet, ensaïmades i similars; tornant tenen algun problema amb el motor del xinxi i acaben venint a rem.

En Josep, la Marta A, la Marta C. i en Guille van amb el xinxi a tirar les deixalles (l'Igor els hi posa hora de tornada, les 12.15h.) i, de camí, tornen a tenir problemes amb el motor ; hora d'arribada les 12.17h. i el capità es queixa.

Arriben amb ulls sospitosos de Martini “Viva la Vita”

Prenem rumb Eivissa donant una mica de volta i passant per l'Illa dels Penjats, ja que, al David li fa gràcia veure-la.

Es vent ens permet navegar una mica a vela i en Josep, en Guille i la Marta C. gaudeixen una estona a la canya, tot i que, amb aquesta tripulació hi poden haver “andanadas de hostias” perquè són una “panda de holgazanes”.

Arribem a Port d'Eivissa a les 15.00h. Tots patim perquè ens han avisat que és impossible trobar amarra. Aquesta, serà la nostra primera nit a port des que vam salpar de Palamós (si es troba lloc, clar).

Quina sort!!! Trobem una amarra fantàstica, fem una maniobra perfecte, podem entrar i sortir de l'Atalante al pantalà súper còmodes, ja que, som tan collonuts que hem amarrat de popa. I, a sobre, estem ben situats!!!

Un cop ben amarrats, malauradament, ens fan saber que el pantalà pertany a l'autoritat portuària i, literalment, ens fan fora.

Tornem a amarrar, aquest cop, al Club nàutic d'Eivissa que té unes instal·lacions força precàries i s'han de fer moltes maniobres. La Marta A. i la Gemma, que estaven cuinant, pregunten a la resta de la tripulació si l'àncora del veí l'havien de fer al forn. Cal fer menció a la destresa del capità que, tal i com diu en Quim, “És un tio que va sobrat de mar” perquè no va perdre els nervis en cap moment i els tripulants podem certificar que era per perdre els papers.

Finalment, per sortir i entrar de l'Atalante, s'ha de passar pel xinxi o per la passarel·la del “Liberty” (dels veïns del costat, molt simpàtics ells).

Després de la primera expedició a terra, tornem a l'Atalante, ens dutxem i maquegem: per exemple, la Tresinyo es tenyeix asseguda al pantalà; en Carles li demana al Guille que li arregli les patilles amb la gillette i, perquè li quedés ben clar, li va demanar que no filés prim: en Guille al·lucinava, no havia afeïtat mai a cap home i, a sobre, no entenia com ho havia de fer, la resta de la tripulació li tradueix el no filés prim com a “no te cortes ni le cortes”.

La Marta C. i la Tresinyo es passen la silkepil i, en Carles, aprofitant l'avinentesa es depila el pit (no hay dolor). La Marta C. emocionada després d'una dutxa d'aigua dolça i fresqueta (recordem que la temperatura del mar continua a 30°C) decideix assecar-se el cabell amb el difusor i, a partir d'aquest dia, si no bufava es vent, en Guille demanava que endolléssim el “difuminador” gran descobriment el seu!

Cal dir que a port hi ha dutxes públiques però ja estem molt amarinsats i queda millor fer-ho al

pantalà.

Sortim per Eivissa en grups disgregats disposats a cremar Visa's.

Ens retrobem per sopar i, després d'una petita ruta en busca de restaurant, acabem a Ca la Victòria on sopem de conya.

La Marta C. i en Guille, no se sap si pel vi o pel medicament, comencen a fer més bona cara.

Tot sopant l'Igor es taca els seus millors pantalons i no sap de què; la Gemma en la seva vessant maruja li aconsella que s'hi tiri unes gotes de llimona sobre les taques. Finalment se n'adona que les taques són d'aigua i que ara porta medallons de llimona. Els riures a la taula són espectaculars i l'Igor pensa que se l'hi ha pres el pèl. Finalment, els seus pantalons queden perfectes.

Snorkeling: Paraulota en anglès que significa nedar amb tub, ulleres i similars.

Quim: aquesta part ignora-la.

Sembla que passa més sovint del què hauria de ser.

Artilugis de pesca de marca EVIA.

Baldeiar: Verb propi de la tripulació. S'utilitza per a fer referència a les sessions de neteja. Balde, en espanyol, és la galleda del foc.

“Cocido”: Expressió pròpia d'en Guillermo que significa portar un pedal, o en poques paraules; anar begut.

Home a l'aigua: Artilugi que permet encendre el motor del xinxi i que l'Igor té certa tendència a “amagar”.

Marca Evia, evidentment.

Andanadas de hostias : Una de les frases de l'estiu, sens dubte.

Quim: aquest paràgraf no cal que te'l llegeixis.

Llicències d'autor.

Nota pel Quim: L'any que ve volem un xinxi gros i motor de, com a mínim, 5 cavalls.

[▲ tornar a dalt](#)

La Tresinyo i la Marta A. es van aixecant de taula per tirar fotos als espècimens que passegen pels carrers.

Després de sopar i, en el moment de fer el cafè, sorgeix algun problema i el grup es disgrega en la nit d'Eivissa.

A les 04.15h., de la matinada, alguns marxen a dormir mentre que en Guille, les Marta's i l'Igor segueixen de festa.

Diumenge, 24 d'agost de 2003.

Eivissa – Tagomago.

Matinem força, com cadia dia, i a mesura que ens anem aixecant anem a esmorzar en petit comitè.

Un dels comitès: en Guille, les Marta's i la Gemma acaben veient com, el primer, es fot un suc de taronja, uns ous ferrats amb bacó, pa i un cafè. Puaj!!

Trobar un súper obert, en diumenge, a Eivissa és una odissea.

En Carles ens prepara un guacamole per dinar.

Prenem rumb cap a Tagomago i, durant la travessa, gaudim de debò: rescatem una pilota, perduda en la immensa mar blava, gràcies a una execució de maniobres perfectes.

Per primer cop tenim un ventet que val la pena: 7 nusos!!! I mentre en Guille està a la canya escurem tant que llepem la vela; en Carles se n'adona que portem la quilla bruta!!! Tots riem, menys en Guille, que no ho va veure massa clar.

La Tresinyo posa el CD de l'estiu i tenim sessió de ball.

Arribem a Tagomago a quarts de cinc de la tarda, dinem el guacamole i ens banyem, val la pena dir que, cada cop que ens banyem la Marta A. es calça els patos, les ulleres i el tub.

Mentre l'Igor, en David i en Guille fan ruta per terra, descalços, veiem dos dofins mulars aparèixer per babord i l'emoció embriaga a la tripulació davant l'espectacle infinit de la natura.

La Marta C. és la darrera en expedicionar el far de Tagomago i es queda amb ella que ja se la recollirà amb el xinxi, que quan arribi ens faci senyals.

Ja fosc, els del veler del costat comencen a fer llums amb la llanterna i, després de tants dies de sol i alcohol la imaginació fa arribar a la tripulació a la conclusió que a l'illa d'en Matutes, es fa contraban i que allò eren senyals morse amb algú altre. Tot el morse que feien era amb nosaltres per indicar-nos que la Marta C ja feia estona que ens esperava a l'embarcador de Tagomago.

L'Igor deixa a la tripulació un llibre per saber situar les constel·lacions; el llibre és per a imbècils i, tot i així, costa trobar res. En Josep, en Guille i la Marta C es posen a mirar al cel i, finalment, aconsegueixen veure força constel·lacions i, d'entre elles, la d'escorpí i les “pleyades”.

La Gemma, la Marta A i la Tresinyo dormien fins que l'olor del soparet que es va muntar en Guille, en Carles i l'Igor les va despertar.

Passem una nit tranquil·la, estem a l'equador del nostre viatge.

Ostres!!! Ens deixem de comentar que tot i la preocupació de la Gemma amb si garrejarem o no i la insistència d'en Carles intentant pescar amb pa de motlle i les súper canyes d'en Guille no hi va haver manera. Ni vam garrejar ni vam pescar.

Cal recordar que la calor apreta tant que hi ha “andanadas de hostias” per a dormir a coberta però, com que a la banyera només és per a dos, la gent es comença a muntar llits a proa.

Dilluns, 25 d'agost de 2003.

Tagomago – Cabrera.

A les 06.00h. del matí encenem motor i salpem direcció Cabrera; ens espera una travessera de 10h. Sort que portem el millor pilot del món: l'automàtic.

Veure el sol eixir del mig de la res o del tot és una experiència única cada dia.

Prop de Cabrera i, després de varis intents frustrats, pesquem un peix de colors i contrastos bonics i, en Guille, intentant que el peix no patís, li esclafa el cap amb el balde i, del cop, li salten els ulls; una escena irreplicable, casi dantesca. La Marta C. va desaparèixer, ja que, s'estava quedant blanca davant l'espectacle.

En David ens recorda que es parc natural i que s'ha de recollir el material de pesca.

Finalment arribem a Cabrera cap a les 16.00h. L'indret és quasi salvatge i la naturalesa marina un espectacle exuberant.

Som l'Atalante; autorització número 34, aconseguida pel Quim des de Palamós, ja que, l'Igor s'hi va comprometre però no ho va fer. Gràcies Sant Quim de Cabrera!!!

Veiem que les boies estan numerades i comencem a buscar la número 34, però no estan posades en cap ordre lògic per una tripulació amb tants dies d'alcohol i insomni.

Finalment ens enganxem a la boia que ens sembla bé i, en Carles, en David i l'Igor (per tal de no canviar el costum) just acabar de fondejar agafen el xinxi i fan una expedició a la canitna, l'únic rastre de civilització humana de Cabrera.

La Marta A., en Josep i la Gemma a l'aigua patos!!!

Avui el sol no s'aguanta i l'enginy fa que en Guille, la Marta A i la Gemma muntin un “special toldo made in llençols ventilacions” que ens resguarda del sol mentre dinem.

Després de l'àpat, el vi, el rom, la ratafia i, fins i tot el cafè (que ja no es fa amb aigua sinó amb rom), provoquen una festa (una altra) a coberta, mentre alguns freguen plats amb sabó Lagarto (borratxos sí, però ecològics també!)

Al caure el vespre alguns fan turisme alcohòlic i es canvia l'Atalante de boia per estar més a prop de la cantina .

En Guille es fot uns ous ferrats, per variar. Truca la dona d'en Guille i parla amb la Gemma mentre tots els altres són a la cantina (ella s'havia quedat de capitana en funcions i per redactar el diari de ruta). L'Almudena comenta que fins aquell moment ens tenia enveja sana però, ara, ens començava a tenir enveja insana. Els intents de la Gemma per evadir els “cocidos” d'en Guille van fracassar estrepitosament.

Quan l'expedició de la cantina retorna, tots van cocidos però preparen un soparet a base de puré de patates amb hamburgueses i el peixet que havíem pescat. Tot entra la mar de bé.

La tripulació cau rendida.

Quin remei!! A falta de vent bo és el motor.

No comments.

[▲ tornar a dalt](#)

Dimarts, 26 d'agost de 2003.

Cabrera – Mallorca – travessera Menorca.

Surt el sol a Cabrera.

Ens aixequem d'hora, com sempre (quan acabem les vacances s'haurà de fer una cura de son, ja que, la majoria no dorm més de tres hores seguides, amb alguna excepció).

El primer grup d'expedicionaris surt a les 08.00h: la Tresinyo, en Carles, la Marta A. i en David van cap al far (tres horettes d'excursió) i la Marta C se'n va al Castell.

El segon grup, cap a les 11h., agafen rumb a la cantina per a recollir a la Marta C i marxar cap a Sa Cova Blava. S'ha de fer un viatge a l'Atalante: l'Igor no ha posat benzina al xinxi, en Guille s'ha deixat les lents de contacte, la Marta C. vol deixar la roba i les sabates, s'ha d'agafar el tabac de la Gemma... menys mal que en Josep és un home com cal i no s'ha deixat res!!!: qui no té cap ha de tenir xinxi!!!

Bé, un cop carregats en Josep, en Guille, la Gemma, l'Igor i la Marta C., més ulleres, tubs i patos per a tothom, comencem una aventura d'una milla i mitja, axicant l'aigua del xinxi, amb un got de plàstic, per tal d'arribar sans fins a Sa Cova Blava.

Decidim banyar-nos i, de sobte, marxem a la cova del costat, quan sentim cridar al Josep perquè ens el deixem a l'aigua; l'Igor salta al seu rescat i en Josep agraeix l'acte del capità dient: noooooo tu noooooo el xinxorrooooo!!!!

Al costat de Sa Cova Blava gaudim de valent en un espai quasi verge que ens deleita a tots.

La tornada amb el xinxi, igual que l'anada: vinga treure aigua i vinga a entrar-ne.

Cap a quarts d'una arriba a la cantina l'expedició del far, cansats i sense alè, però satisfets del paisatge que han contemplat.

Ambdós grups intercanvien les experiències de les excursions.

Tots dinem ous ferrats i entrepans a la cantina, menys la Marta C. que s'ha quedat a l'Atalante fent

baldeiu, recordem que el dia anterior hi va haver festa grossa.

Cap a les 16h. sortim de Cabrera i, tot i que la intenció és anar directe cap a Menorca, s'ha de fer una parada tècnica a l'illa de Mallorca, concretament a Porto-Petro, perquè ens estem quedant sense aigua potable (tot i que seguim tenint rom, vi i similars) ens cal tabac i cafè crem .

Porto-Petro és bonic, pijo però bonic. Mentre alguns fan la compra i deixen les deixalles, d'altres fan baldeiu. Sopem i ens fem una dutxeta de les nostres i prenem rumb cap a Menorca.

Decidim fer la travessera amb el GPS apagat i guiar-nos pels fars. Sortida Porto-Petro arribada a cala Tralaluja. Hores aproximades de navegació: 10.

No es fan tornos de guàrides, en Josep, en Carles, les Marta's, en David i l'Igor acompanyats de grans quantitats de cafè, rom i similars passen bona part de la travessa cantant. En Guillermo decideix anar a fer una dormideta fart de les cançons populars catalanes.

La Marta A. que anava molt cocida es va retirar a dormir però, com que en Guillermo li feia nosa, li va fotre un xute de cafè i li va fer creure que li tocava guàrdia.

La Marta C., després de cantar, es va retirar fins a les 06.00h. a mirar estels a proa, ara que era capaç d'identificar-ne algun.

Dimecres, 27 d'agost de 2003.

Menorca.

Dividem Menorca a quarts de 8 del matí. De Cap d'Artux costegem fins a cala Tralaluja on, una duna de la platja, separa el mar d'un riu d'aigua dolça; a la cala l'aigua està bruta i hi ha meduses.

La Tresinyo, quan es lleva i se n'adona de l'estat de l'Atalante després d'una nit de travessera, cants i begudes, es posa a fregar gots (tots els gots) a mar. De sobte, la veiem a l'aigua: està en busca del balde.

En Guillermo “está malísimo: el café me ha sentado mal... Marta A. es una cabrona cuando me encuentre bien pensaré en la venganza”. Aquestes eren les úniques paraules que era capaç d'articular.

En Josep descansa després d'una nit dura de travessa a la canya.

Diferents expedicions visiten el riu amb el xinxi a rem. Calculen que puguen uns 2 km riu amunt: talment com a l'Orinoco els sorolls de les aus, les truites saltant al costat.... la visió de tot plegat subroguen a l'expedició. La Marta A., molt valenta ella, es banya al riu.

Es fan varies exploracions, amb els patos i les ulleres per diferents cales i coves de la zona: Cala Galdana, Macarella i Macarelleta, Turqueta i S'Arenal de Son Saura.

Entre banyada i banyada la Gemma aprofita la debilitat d'en Guille (recordem que està malalt de tant “cafè”) per tirar-lo a l'aigua en varies ocasions. En Guille ja té dues venjances pendants.

En Josep aprofita per perfeccionar el seu estil nedant amb patos; a aquest pas quan arribem a terra

portarem un sireno en comptes del nostre “Jusepino”

A S'Arenal de Son Saura alguns tripulants aprofiten per prendre el darrer bany del dia i, talment com en un motí, maquinen com tirar a la Marta C. que està al xinxi. És aquí quan descobrim una de les grans debilitats del capi: si se li fan pessigolles perd la força, l'enginy i la dignitat.

En Guillermo s'acosta nedant fins a la platja. Sortim cap a Ciutadella i, aquesta tarda, es vent i es mar ens vol acompanyar; de fet, ja tocava després de totes les ofrenes de vi i rom fetes a tots els deus possibles.

Hem de ser a Ciutadella abans de les 20h. hora de sortida del darrer ferri per, així, poder trobar lloc a port.

Arribem a Ciutadella i ens hem d'esperar a la bocana del port fins que surti el ferri; en Josep a la canya aguanta bé els cops de mar.

L'entrada a Ciutadella és preciosa, té encant, és un port diferent, maco, bonic, màgic.

Veure el ferri passar a pocs metres de l'Atalante impressiona un xic.

Gràcies a la picardia i a la dignitat, ja recuperada del capi, aconseguim entrar a port els primers. Un cop ben amarrats al moll d'altres velers se'ns abarloen.

Ens dutxem, rentem les dents i maquegem amb aigua dolça i freda per primer cop des de Palamós (al pantalà, com no!).

El grup es divideix: en Carles, la Teresa i la Marta A., van pel seu compte de compres i a sopar. La Gemma i la Marta C. van a buscar un cotxe de lloguer i, els altres, van a pagar el port.

Ens trobem per sopar i visitar un xic Ciutadella, una ciutat amb encant. L'Igor ens porta a l'Al Capone a sopar unes pizzes collonudes. El cansament ens pot mentre no ens porten el sopar i, alguns, acaben dormint amb el cap sobre la taula .

En Carles, la Teresa i la Marta es troben amb la resta de la tripulació per agafar les claus de l'Atalante i anar a dormir. Els que queden, tips i després de la becaïnet, van a prendre Pomades .

La tripulació es va retirant progressivament.

Quim, aquesta part ignora-la, també.

Cafè Crem: Purets que fuma en Guille.

Endevinalla: Qui no té vergonya i acaba dormint al restaurant?

Pomada: Beguda (alcohòlica, evidentment) típica de Menorca.

[▲ tornar a dalt](#)

Dijous, 28 d'agost de 2003.

Ciutadella – Fornells.

A les 07.00h. del matí sona el despertador de la Marta C. per marxar, direcció a Es Mercadal, junt amb en David i la Gemma (que avui fa de cotxe-taxi). La Marta C. ha quedat amb en Tolo per fer una excursió de dues hores per terres menorquines amb un cavall menorquí i un apalosa. Mentre la Marta C. munta a cavall amb en Tolo, en David i la Gemma donen un tomb per Es Mercadal on compren ensaimades per a la tripu a, segons els van dir, la millor pastisseria de tot Menorca i alguns queviures (on s'hi inclou més vi).

En recollir a la Marta C. es troben amb l'agradable sorpresa d'un esmorzar típic de l'indret: sobrassada artesana feta per en Tolo mateix que es menja amb mel i formatge de vaca menorquina acompanyat de melmelada de carabassa i meló, també artesana. Boníssim. Finalment comprem un formatge per a tots. Mentre esmorzen escolten les aventures de la Marta C. dalt del cavall.

Tornen a port. Són tots al veler menys en Guille i en Josep que estan fent shopping.

Mentre en David i la Gemma tornen el cotxe i fan unes últimes compres, al veler, la tripulació obliga a la Marta C. a passar per la dutxa i, la Teresa i la Marta A. també aprofiten.

Un cop tots a bord, ens quedem parats de veure en Guille nedant a aigües de port: resulta que amb la dutxa de les nenes la plataforma de popa havia quedat untada de cremes i cremetes i, en Guille, al intentar pujar el xinxorro, va relliscar i acabar a l'aigua. Ja ens estranyava que fos un bany per gust!!.

Bé... la sort somriu al David. La intenció per avui era fer la costa del sud per tal de, el dia 29 a les 9h., deixar al David a Maó, ja que, ens abandonava dos dies abans per anar a un comiat de solter. Però avui ens hem aixecat amb castanya de sud-est i farem la costa nord direcció Fornells: en David no es perdrà la caldereta i està encantat!.

Abans de sortir de port passem per la benzinera a repostar gasoil. Tots a punt per a navegar!.

Sortint de port es vent bufa fort i, amb un somriure perillós i, amb cara de baixar de la figuera, la Marta C. pregunta si el gasoil ha de respirar, ja que, no s'ha tapat el dipòsit.

Sortim de port a vela i assolim la màxima velocitat de tot el viatge: 8 nusos i mig!!! Una passada i, això, que dúiem dos rissos a la major!

Anem fent ruta i, a l'hora del pica-pica, traiem el formatge i la melmelada de préssec de pot (ja que no tenim melmelada artesana) i, com no, ho acompanyem de vi.

Intentem fer una parada a Sa Carbonera però no ens hi podem quedar, ja que, com més ens acostem a la costa més profunditat guanyem.

Finalment parem a la cala Algallarens on dinem. La Marta A. marxa emocionada amb el seu equip d'snorkeling a buscar ullets de santa llúcia. Torna triomfadora.

Llevem àncores i fem rumb cap a Fornells: anem a sopar la Caldereta.

Gaudim de valent navegant, ballant, cantant, veient la posta de sol i acompanyats de la presència d'un reguitzell de mosques que segueixen a la Marta C. i al formatge des de l'hípica de Es Mercadal.

A prop de Fornells decidim obrir una ampolla de cava per anar fent coixí; llegint això qualsevol pot pensar que el vi, el rom i d'altres productes destil·lats no havien fet presència al llarg del dia..... però esteu mooolt equivocats. L'ocasió, aquest cop, s'ho mereixia i, fins i tot, els abstemis van beure cava.

Arribem a Fornells ja fosc. Com sempre, donem 30 voltes abans no decidim on fondejar. Fondeix perfecte, com casi sempre (això va per la reputació i l'ego del nostre estimat capità).

Ens dutxem, maquegem i obliguem al David a passar per s'aigó acompanyat de sabó.

Un cop tots macos, l'Igor ens informa que no vindrà a sopar, ja que, el vent està rulant i pateix per l'Atalante. El desànim atrapa a la tripulació: la caldereta era l'únic amb el què havíem estat tots d'acord que volíem fer junts abans de salpar; el vent havia bufat a favor d'en David i rulava en contra de l'Igor.

Com que l'Igor ens feia de xinxi-taxi i va fer força viatges (perquè quan anem de guapos no ens volem mullar el cul) va anar patint pressió psicològica "Igor... no pateixis... segur que en Quim té l'Atalante ben assegurat".

Com que som gent "responsable" i amb recursos acabem fent la caldereta a la terrassa d'Es Pla, amb el xinxi davant de la taula i l'Atalante a prop i visible. Finalment, sopem tots junts.

La caldereta formidable i tot el que va caure darrera també: gambes, escamarlans, rap, musclos, calamars i similars.

Cal destacar el servei d'Es Pla i, en especial, del nostre cambrer, un senyor de Los Pueblos Blancos de Càdis, que ens va atendre fantàsticament mentre ens insititia "*niña! Cometé tó el rape que con lo que te va a costá como mínimo te lo haya cabao*" li deia a la Gemma.

La Marta A. es tatua, amb henna, una sargantana al turmell i, en Guille, en un atac d'enyorança, ens confessa que es taturà al zipote "Almudena te hecho de menos" que, en versió destrempada seria "Almud-enos" d'aquí el mote.

Mentre la Marta C. i l'Igor van a veure l'Atalante, la resta de la tripulació anem a Sa Barca, un pub de poble amb encant. Gin-tonic, whisky, red-bull, cervesa i similars fan que, la tripulació, s'animi més encara i que s'acabi al passeig del poble fent una al·legoria de la setmana santa amb la fulla d'una palmera. En David ens beneeix a tots i ens perdona els pecats de tot l'any: Visca Satanàs !!.

Hem de tenir en compte, però, que aquest acte de fe té un especial sentit per al Guillermo –que és de l'Opus- i que, en aquells moments, només anava una "mica" cocido (amb benedicció i perdó, això sí!).

L'Igor torna sol, ja que, la Marta C. decideix quedar-se a l'Atalante i aprofitar d'un dels seus moments. Que poc li dura!: l'Igor torna a carregar el xinxi amb en Josep i en David que es volen retirar a dormir.

Continua la festa a terra i, finalment, l'Igor s'incorpora. Segueix la festa a Sa Barca i la tripulació es reta als futbolins; equip guanyador: Sargantanes del Rom!

De tornada amb el xinxi carregat amb en Carles, la Teresa, la Gemma, la Marta A, en Guille i l'Igor (ara ja no passa res si quedem amb el cul mullat) en Guille es posa de peus al xinxi per a cantar, amb totes les seves forces, "yo que soy tan guapa y tan lista yo que me merezco un principie o un dentista".

Tot i les ganes de festa d'alguns, finalment, tothom es posa a dormir (després d'un petit mal rotllet).

I que tu ho puguis veure amb els ulls a la mà!

[▲ tornar a dalt](#)

Divendres, 29 d'agost de 2003.

Fornells – Es Grau - Travessera.

Ens llevem la Gemma, les Marta's i en David que ja té la maleta feta i està a punt per agafar l'autobús.

Tenim un problema: no podem deixar en David a terra, ja que, per variar no trobem l'home a l'aigua. Busquem per tot arreu, fins i tot, a les butxaques dels pantalons de l'Igor i res de res. En Carles i la Teresa s'aixequen i, junt amb en Josep, en Carles s'uneix a la recerca de l'home a l'aigua. Finalment s'acaba per utilitzar una pinça d'estendre roba com a home a l'aigua.

La Marta A. i en Carles porten al David al moll d'on sortia l'autobús i tornen al veler a buscar al Josep i a la Gemma. Ens acomiadem d'en David i anem a esmorzar i a fer quatre compres, imprescindible: matamosques!! Aprofitem l'ocasió per a fer una primitiva, a veure si les vacances de l'any que ve ens surten de franc!

La Gemma es connecta a internet per veure la previsió marítima i d'es vent: s'anuncia sud-oest tot el dia i, cap al vespre, entrada de tramuntana, tal com ens havia avisat l'Igor que, aquest cop, anava ben encaminat.

Marxem de Fornells; la intenció és de navegar fins a Es Grau i prendre rumb cap a Palamós per tal d'evitar una tornada amb castanya de tramuntana.

Navegant cap a Es Grau rebem una trucada de Sant Quim de Cabrera que ens avisa de la tramuntanada que està entrant. Li fem saber els plans i, suposem, que es queda més tranquil.

Cal dir que, a bord, portem a Santa Teresa de Ciuradella connectada a la màquina d'abdominals i, això, ens tranquil·litza a tots.

Gaudim navegant per mar balear i, al mateix temps, emprenem una guerra ferotge amb les mosques que ja fa massa dies que ens acompanyen, tot i el descontent del capità per la utilització de productes químics que maten a animals indefensos,.

Recordem que continuem sense pescar, sense veure més dofins i, com a nota positiva, l'Igor no ens ha apagat la nevera (sota l'amenaça de passar-lo per la quilla).

Arribant a Es Grau es decideix que, un cop fondejats, una expedició anirà en busca de sobrassada i mel i, per a no perdre el costum, un xiringu. I així es fa. Marxen amb el xinxi la Marta C., en Guille i l'Igor.

Un cop a terra la Marta C va en busca de la teca mentre, els nens, es queden al xiringu on acaben, tots tres, molt a gust. En tornar a l'Atalante la primera expedició, en Carles, la Tresinyo i la Marta A. van a buscar tabac i a fer la visita de rigor al xiringu. Es Grau és un poblet molt maco.

La resta de la tripulació es queda a gaudir d'unes aigües i d'un paratge del que estan a punt d'acomiar-se.

Després de dinar sortim de la cala a vela esquivant a nedadors i surfistes. Rumb Palamós o Pollença no ho tenim clar, ja que, anem una mica a voluntat del temps.

Un cop a mar la castanya promet i la Marta C. i en Guille tornant-se la canya i el got de rom disfruten de valent mentre la tripulació es posa l'impermeable, ja que, les onades no paren d'esquitxar-nos.

L'Igor té cara de preocupat mentre tots portem una festa i una alegria impressionants.

Poc a poc part de la tripulació es va retirant: primer en Carles i la Teresa. La Marta A. vol dormir a coberta i l'Igor la lliga amb l'arnés. Tot i la insistència del capità en lligar a la Gemma la tossuderia d'aquesta el pot: la Gemma disfruta de valent amb la castanya!

Poc a poc, però, alguns tripulants baixen a dormir: primer la Marta A. i al cap d'una estona la Gemma i la Marta C. aprofita per a descansar una estona.

Es fa cafè per aguantar una nit que promet ser llarga. L'Igor deixa de capitans al Josep, al Guille i al Carles. En Josep, que està lligat a l'arnés, fa guàrdia d'aquella manera (està marejat i dorm). Després continuen la guàrdia la Marta C i l'Igor. La Teresa fa guàrdies al pot de cacaolat.

Dissabte, 30 d'agost de 2003.

Travessera – Palamós.

La castanya ja ha afluijat i la tornada és més agradable. La temperatura de l'ambient ha baixat una mica i es fa més suportable.

No ens cal encendre el motor en tot el dia però hem de recórrer a les orelles de burro, molt bonic.

A l'arribar a Palamós fem sessió de baldeiu intensa i de recollida exhaustiva; ens maquegem i marxem a fer el darrer soparet de la tripulació (casi al complert), ja que, la Marta A, en Carles i la Teresa acaben la seva aventura amb l'expedició aquella nit.

Després d'una estoneta d'excursió en busca de restaurant anem a parar a Cala Pepa on, a part de menjar de cine, ens fan un cremat i ens deixen una guitarra per tocar i cantar una estona.

Ens acomiadem dels tripulants que salpen cap al retorn a la realitat amb molta tristesa i desitgem bona nit al Josep que està cansat i marxa a dormir a l'Atalante.

En Guillermo, l'Igor la Gemma i la Marta C. continuen de festa en un pub i, cap a quarts de cinc es retiren a dormir sabent que, l'endemà, seria el darrer dia de navegació.

Diumenge, 31 d'agost de 2003.

Palamós.

Ens llevem tard, molt tard i ens n'adonem que, el capí, s'ha aixecat d'hora i ens ha comprat l'esmorzar que assaborim molt agraïts.

El dia no pinta massa bé per a sortir a navegar i, el capí, opta per quedar-nos a port .

Acabem de recollir i netejar l'Atalante i dinem a Palamós.

A mitja tarda ens acomiadem d'en Guille (que es queda a passar la nit a bord) i de l'Atalante.

La tristesa del final s'apodera de tots nosaltres i no ens permet dir masses paraules d'acomiadament. Els comiats sempre costen i, a nosaltres, dir adéu a aquestes vacances tant i tant maques se'ns fa una muntanya. Ho deixem amb un fins aviat.

CONCLUSIONS FINALS

MARTA A.:

“Arribat aquest punt s'ha de dir que hi ha hagut de tot, com el vent.

Una bona lliçó de convivència que, a vegades, és dura però gratificant perquè d'aquí en surten sentiments que ens lligaran tot el què ens resta de la vida.” (30-08-2003).

DAVID C. B.:

“Conclusions finals, breus i concises: ha estat molt bé.” (29-08-2003).

JOSEP C.:

“Amaneceres, atardeceres, agua, sol, viento, risas, lloros, amistad; en estos días he visto y vivido lo mejor de la naturaleza y de las personas: estrellas de mar, sargantanes, cremita va cremita viene y, por encima de todo, sentimientos, vida.

Dentro de muchos años mis nietos se preguntarán: ¿por qué cuando el abuelo se duerme en el sofá tiene esa sonrisa en los labios?

Gracias a todos, tenéis un sitio en mi corazón para siempre.” (31-08-2003).

TERESA C.:

“Encara falten dos dies per acabar el viatge; de moment, com diu el David, ha estat molt bé (malgrat la meva disbauxa hormonal). M'agradaria tenir puntete per no patir-ho però haig de reconèixer que tothom, o gairebé tothom, ho ha sabut entendre, ja seguiré en un altre moment. Fins aviat”. (29-08-2003).

“Després de lo dit, anem a la pràctica: les platges d'Espalmador millor que al carib; la calor, una cosa

mai vista; les sargantanes, què dir de les sargantanes? que n'hi ha un mogollón.

Bé, resumint, que els 15 dies han sigut les nostres vacances, que se'n va parlar molt temps i que, com tot, acaba arribant, el final d'elles també. Petons per a tots i que ho poguem repetir.” (30-08-2003).

GEMMA C.:

“Què us anava a dir? Mmmmmmm... a sí!!!: *Yo soy una chica con suerte y estoy divina de la muerte y como soy tan guapa y tan lista me merezco un príncipe o un dentista!!!* He dit!

Ha estat una experiència única. Gràcies, però, que no ens hi anava la vida amb els peixos que hem arribat a pescar ni amb els dofins que hem arribat a veure!!!

Veure (no beure en el meu cas!), gaudir, riure, aigua, sol, sorra, veles, vent, conviure, viure, sentir, jugar, en definitiva, ha estat fantàstic,

Gràcies a tots. Unes bones vacances, sens dubte. Quan hi tornem???” (31-08-2003).

MARTA C.:

“De ben segur que durant el fred de l'hivern els vostres somriure m'acaronaran, que els records d'aquest estiu em dibuixaran trets de felicitat en la mirada.

Tot el què hem compartit ho prenc fort dins meu però, sobretot, a vosaltres, els meus companys, la meva gent de mar.” (31-08-2003).

GUILLERMO G.:

“Ocho caras nuevas, las ocho con sus cositas y yo con las mías, una buena experiencia con el mar como escenario.

Convivencia, gente nueva; buena gente y tiempo para pensar si... *no estamos locos que no sabemos lo que queremos* .

Gracias a todos.

Un gran petonet.” (31-08-2003).

CARLES V.:

“Les cançons, el rom, les illes. Cabrera és el paradís a on tornaré un dia o altre i seria millor amb gent com vosaltres, amb un bon rotllo tan collonut com generós ha estat el temps i la calor.

Molt probablement unes de les millor vacances.

També vull fer reconeixement del saber fer i del millor portar la situació de l'Igor i de la meravellosa i agradable adaptació a l'idioma i costums d'en Guillermo. GRÀCIES A TOTS PER LES VACANCES “ (30-08-2003).

IGOR M.:

Que escándalo, aquí se bebe!!! Al oír estas palabras he escalado inquieto hacia el tambucho, sin llegar a la cubierta he podido escuchar como Guille apuntillaba: se bebe pero bien!!.

El ver a Josep en la popa, perfectamente vigilante en la noche, cual estatua con la mirada perdida en el horizonte me tranquiliza; aunque solo por un momento: al otro lado de Josep está Marta, que sonríe mientras escribe algo en una descomunal hèlice de acero. Me acerco y siento un ligero dolor en la espalda: está escribiendo mi nombre. Menos mal que un nuevo cuadro idílico acude a mi auxilio: Teresa retoza en la colchoneta y juega con el balde de hierro en el agua. Un poco pronto, pienso, pero sus cánticos me hacen pensar que todo está tranquilo. Decido bajar a echar un poco de algo. Estoy sacando una botella cuando una mano se apoya en mi hombro y una mirada se clava en mis ojos: ¡eh la repones! ¡Sí maese nevera! respondo cual bebito travieso. De pronto lo peor: David ha empezado a cantar “*oh gavina voladora...*” Instintivamente corro de nuevo a cubierta; demasiado tarde, aún no he asomado la cabeza por el tambucho cuando un ensordecedor ruido nos paraliza a todos: Gemma en la rueda gritando como una posesa: no he estat jo, no he estat jo!!! Bueno, pienso, ya estamos todos, ahora ya podemos empezar a repartir andanadas de hostias!!! I de petons, guapos! Os he ido queriendo mucho, a todos. Petons, petons, petons.

Crec que durant molt temps em riuré sol pels racons recordant certs moments. Potser també alguna llagrimeta”. (31-08-2003 al Diari de Ruta).

IGOR M.:

17-08-2003.

31-08-2003.

Palamós – Eivissa – Formentera – Eivissa – Tagomago –Cabrera – Mallorca – Menorca – Palamós.

“A la mejor de las tripulaciones posible un beso grande. Con vosotros se pueden repartir andanadas de hostias por todo el mundo.

Igor (el capitán en funciones.... Aún).”

(31-08-2003 a la Carta de Navegació).

Malgrat les queixes de la Gemma que recrimina a l'Igor la timiada del darrer dia de vacances.

[▲ tornar a dalt](#)

L'EXPEDICIÓ SARGANTANES DEL ROM PROMET TORNAR!!!

Traducción canciones DVD:

TUS SUEÑOS

Allí, más lejos de las estrellas, en la otra cara del espejo, donde todo es más fácil de entender, la puerta espera abierta.

Un paso y ya tu corazón despierta, un salto y ya no volveràs. Contando la magia es la primera, después

Tus sueños te están esperando,

Ve, no dudes más, abrazalos.

¿No lo ves? Poco a poco se acerca, ¿no lo sientes? Los tienes a tu lado. El amor tiene todas las respuestas.

Es tu sueño, te estaba esperando.

Ve, no dudes más, se escapa.

Lucha por tus sueños, te están esperando

Haz que sean ciertos, abrázalos.

El viento esparce las hojas, el tiempo llega y se va. Nunca pidas la luna, nadie la puede alcanzar.

La vida cae y la lluvia, el sol nos puede secar. Siempre cambia la luna, coge lo que te quiera dar.

Es tu sueño, te estaba esperando.

Ve, no dudes más, se escapa.

Lucha por tus sueños, te están esperando

Haz que sean ciertos, abrázalos.

MI TIERRA ES EL MAR

Soy navegante solitario,

Soy marinero sin puerto.

Nunca he tenido calendario,

Mi reloj soy yo,

Que no tengo segundos y alargo las horas.

Tu, viejo timón que me ayudas,

Mi dirección sois tu y el viento;

Apártame de esta tempestad,

Apártame que ya no puedo más,

Siguiendo una estrella quizás perdí el tiempo

Y perdí la sensatez.

Dame fuerza para gritar, que no soy de aquí tampoco de allá, mi tierra es el mar.

Dame fuerza para gritar, que yo soy de mi,

No soy de nadie y siempre será así.

Nací sin fronteras,

No creo en las posesiones,

Pues pienso que hay demasiadas cosas que nos separan,

Y todos somos del mismo mundo,

No creo en las naciones,

Ni en obligaciones, ni en obligaciones.

Dame fuerza para gritar, que no soy de aquí tampoco de allá, soy parte del océano.

Dame fuerza para gritar, que no soy de aquí tampoco de allá, mi tierra es el mar

Hecho de agua y sal.

Bajo el agua no hay pelas,

Ni banderas ni naciones

El silencio que me rodea

Es la solfa que me hace vivir,

Vivir y ser libre, ¡libre!.

Dame fuerza para gritar, que si el agua es amor, yo de piedra no soy, mójame otra vez.

Dame fuerza vuélveme loco, que si el agua es amor, yo de piedra no soy, mójame otra vez... dentro del corazón,... dentro del corazón.

BUENAS NOCHES

Ven aquí,

Se que estás cansada, los ojos se te hacen pequeños.

Déjame abrazarte

Tiernamente y calla

Que es muy tarde y llega la hora de dormir.

Pon la cabeza

En mi regazo y deja mi mano

Ahuyentar a los fantasmas

Que te preocupan y te asustan

Cierra los ojos que yo te vigilo desde aquí.

Duerme tranquila y dime buenas noches,

Deja que te lleve en brazos hasta la cama,

Túmbate bien cerca, sabes que no estás,

Mientras te susurro al oído buenas noches.

La luna por el balcón te protege y sé que te da un beso,

Nada tiene importancia

Hasta mañana al amanecer

Cuando de repente te acaricie la luz del día.

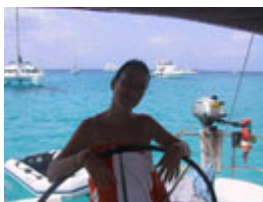
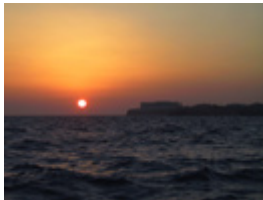
Duerme tranquila y dime buenas noches,

Deja que te lleve en brazos hasta la cama,

Túmbate bien cerca, sabes que no estás,

Mientras te susurro al oído buenas noches.

Muy buenas noches.

M. Planella Castro

[!\[\]\(e50091943b385fe16d3277389202856f_img.jpg\) tornar a dalt](#)

